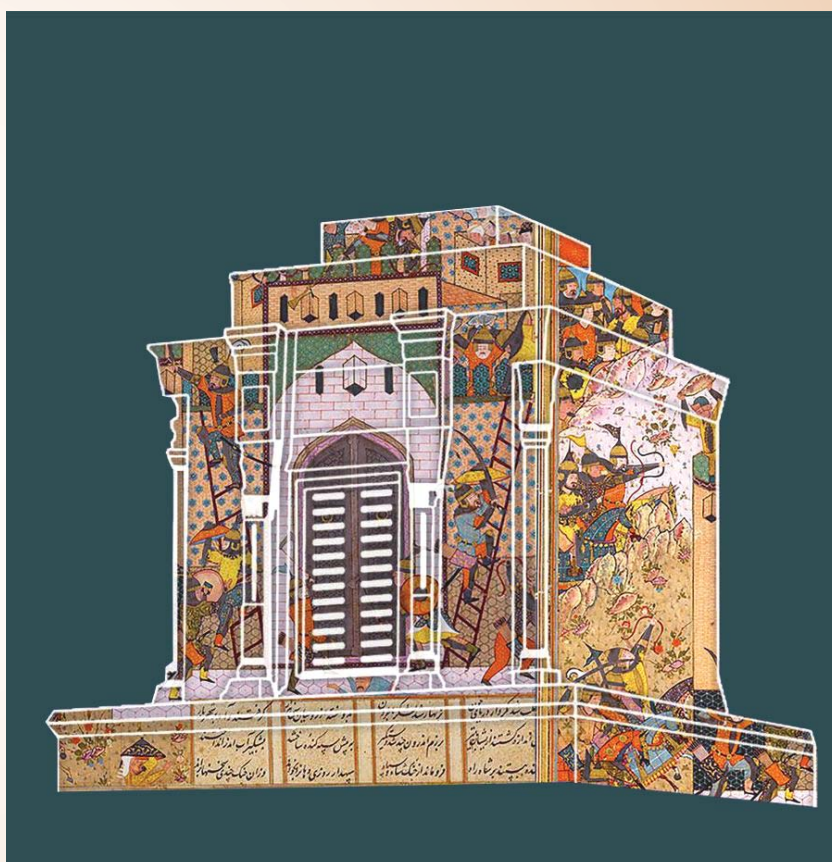


به بهانه‌ی بزرگداشت فردوسی بزرگ

نویسنده: مونا جوهرچی
کارشناس ارشد روزنامه نگاری
ونکوور کانادا



فردوسی تنها یک
شاعر نبود، او یک
مبارز بود، مبارزی که
به جای شمشیر، قلم را
در دست گرفت و در
برابر فراموشی تاریخ،
ایستادگی کرد

هر چند هر روز ما فارسی‌زبانان، از آن توست،
مدیون تو هستیم تا ابد!

فردوسی، این حکیم سخن، نگهبان زبان و فرهنگ پارسی،
بزرگ‌مردی که با قلم و اندیشه خود شکوه و عظمت ایران را در
هزاران بیت جاودانه کرد. او نه تنها تاریخ را به نظم کشید، بلکه
هویت ملی را زنده نگاهداشت و نام ایران را در دل تندبادهای
زمان ثبت کرد.



این زمانه، آزمون دیگری
برای فرزندان ایران
است و پاسخ ما باید
همان باشد که فردوسی
می‌خواست: سربلندی،
عزت و ایستادگی. پس،
این راه را گم نمی‌کنیم؛ با
هم آن را ادامه می‌دهیم

فردوسی تنها یک شاعر نبود، او یک مبارز بود، مبارزی که به‌جای شمشیر، قلم را در دست گرفت و در برابر فراموشی تاریخ، ایستادگی کرد. او در روزگاری که زبان فارسی در معرض فراموشی بود، با خلق شاهنامه، نه تنها زبان، بلکه روح ایرانیان را نیز نجات داد. او با سرودن داستان‌های پهلوانی، از رستم، اسفندیار، و سیاوش، شجاعت و آزادگی را به آیندگان آموخت. او با روایت تاریخ شاهان، پندهای اخلاقی و سیاسی را برای فرمانروایان و مردم بازگو کرد، تا چراغ راه آینده باشد. شاید که پند گیریم!

پیام فردوسی برای ایران امروز

شاهنامه تنها یک اثر ادبی نیست، بلکه منشوری است که هویت، استقلال و آزادی ایرانیان را بازتاب می‌دهد. این حماسه هنوز پژواک قدرت و ایستادگی یک ملت است؛ پیامی که ایران امروز نیز باید بشنود. در دنیای معاصر که هویت‌ها با چالش روبه‌رو هستند، آموزه‌های فردوسی همچنان در قلب ایرانیان می‌تپد: - ایرانی‌بودن یعنی عشق به فرهنگ، یعنی دفاع از زبان، یعنی پاسداری از عدالت و آزادی.

- نام فردوسی جاودانه است، او نگذاشت ایران فراموش شود و ما نیز نباید یاد و راه او را فراموش کنیم.

آری، در طوفان تغییرات و چالش‌های زمانه، بیش از همیشه به حکمت و اندیشه فردوسی نیاز داریم. او با شاهنامه خود چراغی برافروخت که هنوز در دل تاریکی‌ها می‌درخشد. راه او، راه پاسداری از زبان، هویت و ارزش‌های ایرانی است؛ راه آزادگی، عدالت و ایستادگی.

اکنون، در هر نبرد اجتماعی، در هر تلاش برای حفظ فرهنگ، در هر گامی که برای آزادی برداشته می‌شود، پژواک سخنان فردوسی را می‌شنویم. ایران امروز، به اندیشه‌ورزانی که همچون فردوسی، حقیقت را با قدرت کلام و قلم حفظ کنند، نیازمند است. این زمانه، آزمون دیگری برای فرزندان ایران است و پاسخ ما باید همان باشد که فردوسی می‌خواست: سربلندی، عزت و ایستادگی. پس، این راه را گم نمی‌کنیم؛ با هم آن را ادامه می‌دهیم.

فردوسی، ای پاسدارِ زبان و تاریخ، پیام تو هنوز پس از قرن‌ها چراغِ راه ماست!

جاودانه باد نام فردوسی، جاودانه باد ایران!

